

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

עבודה זרה-השוכר את הפועל		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
זה הכלל: כל שבהנאתו בנותן טעם כו'.												
הכי הלכתא.	רב יהודה אמר שמואל:											
לא שנו אלא שנפל לתוך גריסין רותחין, אבל נפל לתוך גריסין צונגין והרתיחן, נעשה כמי שהשביח ולבסוף פגם ואסור.	ואמר רב יהודה אמר שמואל:											
לא שנו אלא שנפל לתוך גריסין רותחין, אבל נפל לתוך גריסין צונגין והרתיחן, נעשה כמי שהשביח ולבסוף פגם ואסור.	וכן כי אתא רבין אמר רבה בר בר חנה אמר ר' יוחנן:											
וכך היו עושין בערבי שבתות בציפורי, וקוראין אותם שחליים.	וכן כי אתא רב דימי כו':											
נותן טעם לפגם שאמרו, לא שיאמרו: קדירה זו חסירה מלח, יתירה מלח, חסירה תבלין, יתירה תבלין, אלא כל שאין חסירה כלום ואינה נאכלת מפני זה.	ריש לקיש:											
נותן טעם לפגם שאמרו, אין אומרים: קדירה זו חסירה מלח, יתירה מלח, חסירה תבלין, יתירה תבלין, אלא השתא מיהא הא פגמה.	איכא דאמרי, אמר ריש לקיש:											
כל שטעמו וממשו - אסור ולוקין עליו, וזהו כזית בכדי אכילת פרס, טעמו ולא ממשו - אסור ואין לוקין עליו, ואם ריבה טעם לפגם - מותר.	ר' אבהו אמר רבי יוחנן:											
ולימא: אם נתן טעם לפגם - מותר												
הא קמשמע לן, דאע"ג דאיכא מילי אחרנייתא דפגמה בהדיה.												
והלכתא כלישנא בתרא דריש לקיש.												
מדברי כולם נלמד: נותן טעם לפגם - מותר.	רב כהנא:											
בשלמא מכולהו לחיי, אלא דר"ל אמרו קאמר, וליה לא סבירא ליה. מכלל דאיכא למ"ד נותן טעם לפגם - אסור?	א"ל אביי:											
אין												
אחד נותן טעם לפגם ואחד נותן טעם לשבח - אסור, דברי ר"מ	והתניא: [רבי מאיר]											
לשבח - אסור, ולפגם - מותר.	רבי שמעון:											
מ"ט דר"מ?												
גמר מגיעולי עובדי כוכבים, גיעולי עובדי כוכבים לאו נותן טעם לפגם הוא? ואסר רחמנא, ה"נ לא שניא.	[רבי מאיר]											
ואידך?												
כדרב הונא בריה דרב חיאי	[רבי שמעון]											
לא אסרה תורה אלא קדירה בת יומא, דלא לפגם הוא.	דאמר רב הונא בריה דרב חיאי:											
ואידך?												
קדירה בת יומא נמי אי אפשר דלא פגמה פורתא.	[רבי מאיר]											
ור"ש מאי טעמא?												
(דברים יד) לא תאכלו כל נבלה לגר אשר בשעריך - כל הראויה לגר קרויה נבילה, שאין ראויה לגר אינה קרויה נבלה.	[רבי שמעון] דתניא:											
ור"מ?												
ההוא למעוטי סרוחה מעיקרא.	[רבי מאיר]											
ור"ש?												

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-מבואה של פסקה story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	עבודה זרה-השוכר את הפועל										
סרוחה מעיקרא לא צריכא מיעוטא, עפרא בעלמא הוא.	מימרא										
מחלוקת - שהשביח ולבסוף פגם, אבל פגם מעיקרא - דברי הכל מותר.	מאן דאמר										
יין שנפל לתוך עדשים, וחומץ שנפל לתוך גריסין - אסור	מאן דאמר										
מתיר	מאן דאמר										
והא הכא דפגם מעיקרא הוא ופליגי	מאן דאמר										
חגא לא מידע ידע מאי קאמרי רבנן - תיובתא קא מויתב, הכא במאי עסקינן - כגון שנפל לתוך גריסין צונגין והרתיחם, נעשה כמי שהשביח ולבסוף פגם ואסור.	מאן דאמר										
בפוגם מעיקרא מחלוקת.	מאן דאמר										
בפוגם מעיקרא מחלוקת, אבל השביח ולבסוף פגם - דברי הכל אסור, או דלמא בין בוז ובין בוז מחלוקת?	מאן דאמר										
תיקו.	מאן דאמר										
אפשר איתא להא דר' יוחנן, ולא תניא לה במתניתין? נפק דק ואשכח	מאן דאמר										
שאר של חולין שנפל לתוך העיסה ויש בו כדי להחמיץ והחמיצה, ואח"כ נפל שאור של תרומה או שאור של כלאי הכרם ויש בו כדי להחמיץ - אסור	מאן דאמר										
מתיר	מאן דאמר										
והא הכא דפגם מעיקרא הוא ופליגי	מאן דאמר										
שאני עיסה, הואיל וראויה לחמץ בה כמה עיסות אחרות.	מאן דאמר										
שאר של תרומה ושל חולין שנפלו לתוך העיסה, בזה כדי להחמיץ ובזה כדי להחמיץ, וחמיצו - אסור	מאן דאמר										
מתיר	מאן דאמר										
נפל של תרומה תחלה - ד"ה אסור	מאן דאמר										
נפל של חולין ואח"כ נפל של תרומה או של כלאי הכרם - אסור	מאן דאמר										
מתיר	מאן דאמר										
והא הכא דפגם מעיקרא הוא ופליגי	מאן דאמר										
וכי תימא, ה"נ כדברי זירא	מאן דאמר										
היין שנפל לתוך עדשים, וחומץ שנפל לתוך גריסין - אסור	מאן דאמר										
מתיר	מאן דאמר										
והא ה"נ דפגם מעיקרא הוא ופליגי	מאן דאמר										
וכי תימא, ה"נ כדשני ליה עולא לרבי חגא: כשהשביח ולבסוף פגם	מאן דאמר										
ומי פליגי כשהשביח ולבסוף פגם?	מאן דאמר										
נפל של תרומה תחלה - דברי הכל אסור	מאן דאמר										
אלא לאו ש"מ: בפגם מעיקרא מחלוקת, שמע מינה.	מאן דאמר										

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-מבאה של פסקה story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוק proof-ראיה
---	--

עבודה זרה-השוכר את הפועל		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
הני תלתא בבי דקתני למה ליה? בשלמא בבא דסיפא קמ"ל: בפוגם מעיקרא מחלוקת, מציעתא נמי: השביח ולבסוף פגם - דברי הכל אסור, אלא רישא למה ליה? השתא ומה סיפא דלא קא משבח כלל אסרי רבנן, רישא דקא משבח מיבעיא?										ז	סח
רישא לר"ש אצטריך, והכי קאמרי ליה רבנן לר"ש: עיסה זו ראויה להחמיץ בשתי שעות, מי גרם לה שתחמיץ בשעה אחת? איסור.	אביי:										סח
ור' שמעון?										ז	סח
כשהשביחו - שניהם השביחו, כשפגמו - שניהם פגמו.	[רבי שמעון]										סח
לר"ש, ליצטרף היתר ואיסור בהדי הדדי וליתסר										ז	סח
ר"ש לטעמיה										!	סח
אפי' איסור ואיסור נמי לא מיצטרפי	דאמר: [רבי שמעון]									!	סח
הערלה וכלאי הכרם מצטרפין	דתנן: [רבנן]									!	סח
אין מצטרפין.	רבי שמעון:									!	סח
ההוא עכברא דנפל לחביתא דשיכרא											סח
אסריה רב לההוא שיכרא	[רב]										סח
נימא קסבר: נט"ל אסור	אמרוה רבנן קמיה דרב ששת:									ז	סח
בעלמא סבר רב: נט"ל מותר, והכא חידוש הוא, דהא מימאס מאיס ובדילי אינשי מיניה ואפילו הכי אסריה רחמנא, הלכך נט"ל נמי אסור.	אמר להו רב ששת:									!	סח
אלא מעתה, ליטמא לח ויבש	רבנן לרב ששת:									ז	סח
מטמאין לחים ואין מטמאין יבשים	אלמה תנן:									ז	סח
ולטעמיך, שכבת זרע תטמא לח ויבש										!	סח
מטמאין לחין ואין מטמאין יבשין	אלמה תנן:									!	סח
אלא מאי אית לך למימר? שכבת זרע אמר רחמנא - בראויה להזריע, ה"נ במותם אמר רחמנא - כעין מותם.										!	סח
ומי מאיס? והלא עולה על שלחן של מלכים	מתקיף לה רב שימי מנהרדעא:									ז	סח
לא קשיא: הא בדדברא, הא בדמתא.	רב שימי מנהרדעא:									!	סח
הלכתא: נותן טעם לפגם - מותר ועכברא בשיכרא לא ידענא מאי טעמא דרב, אי משום דקסבר: נותן טעם לפגם - אסור, ולית הלכתא כוותיה, אי משום דקסבר: נותן טעם לפגם - מותר, ועכברא בשיכרא אשבוחי משבח.	רבא:										סח
נפל לגו חלא, מאי?	איבעיא להו:									^	סט
הוה עובדא בי רב כהנא, ואסר רב כהנא.	רב הילל לרב אשי: [רב כהנא]									!	סט
ההוא אימרטוטי אימרט.	א"ל: [רב אשי]									ז	סט
רבינא סבר לשעורי במאה וחד, אמר: לא גרע מתרומה	[רבינא]									!	סט
תרומה עולה באחד ומאה	דתנן:									!	סט
דלמא כתבלין של תרומה בקדירה דמי, דלא בטיל טעמייהו.	רב תחליפא בר גיזא לרבינא:									ז	סט
רב אחאי שיער בחלא בחמשיין.	[רב אחאי]									!	סט

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

עבודה זרה-השוכר את הפועל		Talmud Navigator									
מירא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
רב שמואל בריה דרב איקא שיער בשיכרא בשיתין.	[רב שמואל בריה דרב איקא]									!	◇
והלכתא: אידי ואידי בשיתין, וכן כל איסורין שבתורה.											◇
עובד כוכבים שהיה מעביר לישראל כדי יין ממקום למקום, אם היה בחזקת המשתמר - מותר											■
אם הודיעו שהוא מפליג - כדי שישתום ויסתום ויגוב	[חכמים]									◆	■
כדי שיפתח את החבית ויגוף ותיגוב.	רשב"ג:									◆	■
המניח יינו בקרון או בספינה, והלך לו בקפנדריא נכנס למדינה ורחץ - מותר											■
אם הודיעו שהוא מפליג - כדי שישתום ויסתום ויגוב	[חכמים]									◆	■
כדי שיפתח את החבית ויגוף ותיגוב.	רשב"ג:									◆	■
המניח עובד כוכבים בחנות, אע"פ שיצא ונכנס מותר											■
ואם הודיעו שהוא מפליג - כדי שישתום ויסתום ויגוב	[חכמים]									◆	■
כדי שיפתח את החבית ויגוף ותיגוב.	רשב"ג:									◆	■
היה אוכל עמו על השולחן, והניח לגינין על השולחן ולגין על הדולבקי והניחו ויצא - מה שעל השולחן אסור, שעל הדולבקי מותר, ואם אמר לו הוי מוזג ושותה - אף שעל הדולבקי אסור. חביות פתוחות - אסורות, סתומות - מותרות, כדי שיפתח ויגוף ותיגוב.											■
היכי דמי בחזקת המשתמר?										^	◇
הרי שהיו חמריו ופועליו טעונין טהרות, אפילו הפליג מהן כדי מיל - טהרותיו טהורות ואם אמר להן לכו ואני בא אחריכם, כיון שנתעלמה עינו מהם - טהרותיו טמאות.	כדתניא:									!	◇
מאי שנא רישא ומאי שנא סיפא?										ז	◇
רישא, במטהר חמריו ופועליו לכך.	רב יצחק:									!	◇
אי הכי, סיפא נמי										ז	◇
אין עם הארץ מקפיד על מגע חבירו.										!	◇
אי הכי, אפילו רישא נמי נימא הכי										ז	◇
בבא להם דרך עקלתון.	רבא:									!	◇
אי הכי, סיפא נמי										ז	◇
כיון דאמר להם לכו ואני בא אחריכם, סמכא דעתייהו.										!	◇
המניח עובד כוכבים בחנותו כו' המניח יינו בקרון או בספינה כו'.											■
וצריכא, דאי תנא עובד כוכבים, דסבר: דלמא אתי וחזי ליה, אבל בקרון או בספינה - אימא דמפליג לה לספיניה ועביד מאי דבעי ואי תנא בקרון או בספינה, משום דסבר: דלמא אתי באורחא אחריתי וקאי אגודא וחזי לי, אבל עובד כוכבים בחנותו - אימא אחיד לה - לבבא ועביד כל דבעי, קמ"ל.											◇
מחלוקת בשל סיד, אבל בשל טיט - דברי הכל כדי שיפתח ויגוף ויגוב.	רבה בר בר חנה א"ר יוחנן:										◇
והלא סתמו ניכר בין מלמעלה ובין מלמטה	מיתיבי, ארשב"ג לחכמים:									ז	■
אי אמרת בשלמא בשל טיט מחלוקת, היינו דקתני: סתמו ניכר בין מלמעלה ובין מלמטה, אלא אי אמרת בשל סיד מחלוקת, בשלמא למטה ידיע, אלא למעלה הא לא ידיע										ז	◇
רבן שמעון בן גמליאל הוא דלא ידע מאי קאמרי רבנן, וה"ק להו: אי בשל טיט קאמריתו, סתמו ניכר בין מלמעלה ובין מלמטה, ואי בשל סיד קאמריתו, נהי דלמעלה לא ידיע, למטה מיהא ידיע.										!	◇

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

עבודה זרה-השוכר את הפועל		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
ורבנן?								ז			סט:
כיון דמלמעלה לא ידיע, לא מסיק אדעתיה דאפיך וחזי ליה	[רבנן]							!			סט:
אי נמי, זימנין דחלים.								!			סט:
הלכה כרשב"ג, הואיל ותנן סתמא כוותיה	רבא:										סט:
היה אוכל על השולחן עמו, והניח לגין על השולחן לגין על הדולבקי והניח ויצא - מה שעל השולחן אסור, מה שעל הדולבקי מותר, ואם אמר לו הוי מזוג ושותה - אף שעל הדולבקי אסור. חביות פתוחות - אסורות, סתומות - מותרות, כדי שיפתח ויגוף ותיגוב.	דתנן:										סט:
פשיטא								ז			סט:
מהו דתימא כולה רשב"ג קתני לה, קמ"ל.								!			סט:
וכי מאחר דקיימא לן כוותיה דרשב"ג דלא חייש לשומא, והלכתא כוותיה דרבי אליעזר דלא חייש לזיופא, האידנא מאי טעמא לא מותבינן חמרא ביד עובדי כוכבים?								ז			סט:
משום שייכא.								!			סט:
זונה עובדת כוכבים וישראל מסובין אצלה - חמרא שרי, נהי דתקיף להו יצרא דעבירה, יצרא דיין נסך לא תקיף להו. זונה ישראלית ועובדי כוכבים מסובין - חמרא אסור, מ"ט? הואיל וזילה עלייהו, בתרייהו גרירא.	רבא:										סט:
ההוא ביתא דהוה יתיב ביה חמרא דישראל, על עובד כוכבים, אחדה לדשא באפיה, והוה ביזעא בדשא, אישתכח עובד כוכבים דקאי ביני דני											ע.
כל דלהדי ביזעא - שרי, דהאי גיסא והאי גיסא - אסור.	רבא:										ע.
ההוא חמרא דישראל דהוה יתיב בביתא דהוה דייר ישראל בעלינה ועובד כוכבים בתחתונה, שמעו קל תיגרא, נפקי, קדים אתא עובד כוכבים אחדה לדשא באפיה											ע.
חמרא שרי, מימר אמר: כי היכי דקדים אתאי אנא, קדים ואתא ישראל ויתיב בעלינה וקא חזי לי.	רבא:										ע.
ההוא אושפיזא דהוה יתיב ביה חמרא דישראל, אישתכח עובד כוכבים דהוה יתיב בי דני											ע.
אם נתפס עליו כגב - שרי, ואי לא - אסיר.											ע.
ההוא ביתא דהוה יתיב ביה חמרא, אישתכח עובד כוכבים דהוה קאים בי דני											ע.
אי אית ליה לאישתמוטי - חמרא אסיר, ואי לא - חמרא שרי.	רבא:										ע.
ננעל הפונדק, או שאמר לו שמור - אסור	מיתיבי:							ז			ע.
מאי לאו אע"ג דלית ליה לאישתמוט?								ז			ע.
לא, בדאית ליה לאישתמוטי.								!			ע.
ההוא ישראל ועובד כוכבים דהוה יתיב וקא שתו חמרא, שמע ישראל קל צלויי בי כנישתא, קם ואזל											ע.
חמרא שרי, מימר אמר: השתא מדכר ליה לחמריתא והדר אתי.	רבא:										ע.
ההוא ישראל ועובד כוכבים דהוה יתיב בארבא, שמע ישראל קל שיפורי דבי שימשי, נפק ואזל											ע.
חמרא שרי, מימר אמר: השתא מדכר ליה לחמריתא והדר אתי ואי משום שבתא, האמר לי איסור גיורא, כי הוינן בארמיותן אמרינן: יהודאי לא מנטרי שבתא, דאי מנטרי שבתא כמה כיסי קא משתכחי בשוקא, ואינהו לא ידעו דסבירא לן כרבי יצחק	רבא:										ע.
המוצא כיס בשבת - מוליכו פחות פחות מד' אמות.	דא"ר יצחק:										ע.
ההוא אריא דהוה נהים במעצרתא, שמע עובד כוכבים טשא ביני דני											ע.

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קידמת-קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

עבודה זרה-השוכר את הפועל		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
חמרא שרי, מימר אמר: כי היכי דטשינא אנא, איטשא נמי ישראל אחוריי וקא חזי לי.	רבא:										◊
הנהו גנבי דסלקי לפומבדיתא ופתחו חביתא טובא											◊
חמרא שרי, מ"ט? רובא גנבי ישראל נינהו.	רבא:										◊
הוה עובדא בנהרדעי, ואמר שמואל: חמרא שרי.	[שמואל]										
כמאן? כרבי אליעזר											◊
ספק ביאה - טהור	דאמר: [רבי אליעזר]										◊
הנכנס לבקעה בימות הגשמים וטומאה בשדה פלונית, ואמר הלכתי במקום הלז ואיני יודע אם נכנסתי לאותה שדה אם לא נכנסתי, ר"א אומר: ספק ביאה - טהור, ספק מגע - טמא	דתנן: [רבי אליעזר]										◊
לא, שאני התם, כיון דאיכא דפתחי לשום ממונא, הוה ליה ספק ספיקא.											◊
ההיא רבייתא דאישתכח דהות בי דני והות נקיטא אופיא בידה											◊
חמרא שרי, אימר מגבה דחביתא שקלתיה, ואע"ג דליכא תו, אימר אתרמוי אתרמי לה.	רבא:										◊
ההוא פולמוסא דסליק לנהרדעא, פתחו חביתא טובא											◊
עובדא הוה קמיה דרבי אלעזר ושרא, ולא ידענא, אי משום דסבר לה כרבי אליעזר דאמר: ספק ביאה - טהור, אי משום דסבר: רובא דאזלי בהדי פולמוסא - ישראל נינהו.	כי אתא רב דימי:										◊
א"ה, האי ספק ביאה, ספק מגע הוא											◊
כיון דמפתחי טובא, אימא אדעתא דממונא פתחו וכספק ביאה דמי.											◊
ההיא מסוביתא דמסרה לה איקלידא מפתחה לעובדת כוכבים											◊
לא מסרה לה אלא שמירת מפתח בלבד.	רבי יצחק א"ר אלעזר, עובדא הוה בי מדרשא, ואמרו:										◊
המוסר מפתחות לע"ה - טהרותיו טהורות, לפי שלא מסר לו אלא שמירת מפתח בלבד	אביי, אף אנן נמי תנינא:										◊
השתא טהרותיו טהורות, יין נסך מיבעיא.											◊
למימרא, דטהרות אלימי מיין נסך?											◊
אין											◊
חצר שחלקה במסיפס - אמר רב: טהרותיו טמאות, ובעובד כוכבים אינו עושה יין נסך	דאיתמר: [רב]										◊
אף טהרותיו טהורות.	רבי יוחנן:										◊
הפנימית של חבר והחיצונה של ע"ה, אותו חבר שוטח שם פירות ומניח שם כלים, ואע"פ שידו של עם הארץ מגעת לשם	מיתיבי:										◊
קשיא לרב											◊
שאני התם, שנתפס עליו כגב.	אמר לך רב:										◊
גגו של חבר למעלה מגגו של ע"ה, אותו חבר שוטח שם פירות ומניח שם כלים, ובלבד שלא תהא ידו של ע"ה מגעת לשם	ת"ש, רשב"ג:										◊
קשיא לרבי יוחנן											◊
שאני התם, דאית ליה לאישתמוטי, מימר אמר: אימצורי קא ממצרא.	אמר לך רבי יוחנן:										◊

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

עבודה זרה-השוכר את הפועל		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
גגו של חבר בצד גגו של עם הארץ, אותו חבר שוטח שם פירות ומניח שם כלים, ואע"פ שידו של עם הארץ מגעת לשם	ת"ש:									ז	י
קשיא לרב										ז	י
לאו איכא ר"ש בן גמליאל דקאי כוותי? אנא דאמרי כר"ש בן גמליאל.										ז	י
בולשת שנכנסה לעיר, בשעת שלום - חביות פתוחות אסורות, סתומות מותרות, בשעת מלחמה - אלו ואלו מותרות, לפי שאין פנאי לנסך.										ז	י
עיר שכבשוה כרקום - כל כהנות שבתוכה פסולות	ורמינה:									ז	י
לנסך אין פנאי, לבעול יש פנאי.	רב מרי:									ז	י
האומנין ישראל ששלח להם עובד כוכבים חבית של יין נסך בשכרן - מותר לומר תן לנו את דמיה, משנכנסה לרשותן - אסור.										ז	י
מותר לאדם לומר לעובד כוכבים צא והפס עלי מנת המלך.	רב יהודה אמר רב:									ז	י
אל יאמר אדם לעובד כוכבים עול תחתי לעוצר	מיתיבי:									ז	י
עול תחתי לעוצר קאמרת? הא לא דמיא אלא להא:	אמר ליה רב:									ז	י
אבל אומר לו מלטני מן העוצר.	[סיפא]									ז	י
המוכר יינו לעובד כוכבים, פסק עד שלא מדד - דמיו מותרין, מדד עד שלא פסק - דמיו אסורין.										ז	י
משיכה בעובד כוכבים קונה תדע, דהני פרסאי משדרי פרדשני להדדי ולא הדרי בהו.	אמימר:									ז	י
לעולם אימא לך: משיכה בעובד כוכבים אינה קונה, והאי דלא הדרי בהו, דרמות רוחא הוא דנקיטא להו. מנא אמינא דה? מדאמר רב דהנהו סבויתא: כי כיליתו חמרא לעובדי כוכבים, שקלו זוזי מינייהו והדר כילין להו, ואי לא נקיטו בהדיהו זוזי, אוזיפנהו והדר שקילו מינייהו, כי היכי דתיהוי הלואה גבייהו, דאי לא עבדיתו הכי, כי קא הוי יין נסך - ברשותיכו קא הוי, וכי שקילתו - דמי יין נסך קא מיבעיחא.	רב אשי:									ז	י
ואי ס"ד משיכה בעובד כוכבים קונה, מדמשכה עובד כוכבים קנייה, יין נסך לא הוי עד דנגע ביה										ז	י
אי דקא כייל ורמי למנא דישאל ה"ג, לא צריכא, דקא כייל ורמי למנא דעובד כוכבים.										ז	י
סוף סוף כי מטא לאוירא דמנא קנייה, יין נסך לא הוי עד דמטי לארעיתיה דמנא, ש"מ: נצוק חבוך										ז	י
לא, אי דנקיט ליה עובד כוכבים לכלי בידה ה"ג, לא צריכא דמנא אארעא.										ז	י
ותיקני ליה כליו, שמעת מינה: כליו של לוקח ברשות מוכר לא קנה לוקח										ז	י
לא, לעולם אימא לך: קנה לוקח, והכא במאי עסקינן - כגון דאיכא עכבת יין אפומיה דכוזנתא, דקמא קמא אינסין ליה.										ז	י
וכמאן? דלא כרשב"ג, דאי רשב"ג										ז	י
ימכר כולו לעובדי כוכבים חוץ מדמי יין נסך שבין	האמר: [רשב"ג]									ז	י
מידי הוא טעמא אלא לרב										ז	י
הלכה כרשב"ג חבית בחבית, אבל לא יין ביין.	האמר רב:									ז	י
הלוקח גרוטאות מן העובדי כוכבים ומצא בהן עבודת כוכבים, אם עד שלא נתן מעות משך - יחזיר, אם משנתן מעות משך - יוליך לים המלח	מיתיבי:									ז	י
אי ס"ד משיכה בעובד כוכבים קונה, אמאי יחזיר?										ז	י
משום דמיחזי כי מקה טעות.	אביי:									ז	י

disputants-חולקים נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof
--	--

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	עבודה זרה-השוכר את הפועל										
רבא:	רישא מקח טעות, סיפא לאו מקח טעות?										עא:
אלא אמר רבא:	רישא וסיפא מקח טעות, ורישא דלא יהיב זוזי, לא מיתחזי כעבודת כוכבים ביד ישראל, סיפא דיהיב זוזי, מיתחזי כעבודת כוכבים ביד ישראל.										עא:
מר קשישא בריה דרב חסדא לרב אשי, ת"ש:	המוכר יינו לעובד כוכבים, פסק עד שלא מדד - דמיו מותרים										עא:
	ואי אמרת משיכה בעובד כוכבים אינה קונה, אמאי דמיו מותרין?										עא:
[רב אשי]	הכא במאי עסקינן - דאקדים ליה דינר.										עא:
א"ה, אימא סיפא:	מדד עד שלא פסק - דמיו אסורין										עא:
	ואי דקדים ליה דינר, אמאי דמיו אסורין?										עא:
א"ל: [רב אשי]	ולדידך דאמרת משיכה בעובד כוכבים קונה, אמאי רישא דמיו מותרין, וסיפא דמיו אסורין? אלא מאי אית לך למימר? פסק - סמכא דעתיה, לא פסק - לא סמכא דעתיה, לדידי נמי, אע"ג דקדים ליה דינר, פסק - סמכא דעתיה, לא פסק - לא סמכא דעתיה.										עא:
רבינא לרב אשי: ת"ש, דאמר ר' חייא בר אבא א"ר יוחנן:	בן נח נהרג על פחות משה פרוטה, ולא ניתן להישבון										עא:
	ואי ס"ד משיכה בעובד כוכבים אינה קונה, אמאי נהרג?										עא:
[רב אשי]	משום דצעריה לישראל, ומאי לא ניתן להישבון? דאינו בתורת הישבון.										עא:
	אי הכי, אימא סיפא:										עב.
[סיפא]	בא חבירו ונטלה ממנו - נהרג עליה										עב.
	בשלמא רישא - משום דצעריה לישראל, אלא סיפא - מאי עביד?										עב.
	אלא ש"מ: משיכה בעובד כוכבים קונה, ש"מ.										עב.
	ההוא גברא דא"ל לחבריה: אי מזביננא לה להא ארעא - לך מזביננא לה, אזל זבנה לאיניש אחרינא										עב.
רב יוסף:	קנה קמא.										עב.
א"ל אביי:	והא לא פסק										עב.
	ומנא תימרא דכל היכא דלא פסק לא קנה?										עב.
דתנן:	המוכר יינו לעובד כוכבים, פסק עד שלא מדד - דמיו מותרין, מדד עד שלא פסק - דמיו אסורין.										עב.
	מאי הוי עלה?										עב.
	מאי הוי עלה? כדקאמרינן										עב.
	דלמא חומרא דיין נסך שאני.										עב.
ת"ש, דאמר רב אידי בר אבין: עובדא הוה בי רב חסדא ורב חסדא בי רב הונא, ופשטיה מהא דתנן:	משך חמריו ופועליו והכניסו לתוך ביתו, בין פסק עד שלא מדד ובין מדד עד שלא פסק - לא קנה, ושניהן יכולין לחזור בהן. פרקן והכניסו לתוך ביתו, פסק עד שלא מדד - אין שניהן יכולין לחזור בהן, מדד עד שלא פסק - שניהן יכולין לחזור בהן.										עב.
	ההוא גברא דאמר ליה לחבריה: אי מזביננא לה להא ארעא - מזביננא לך במאה זוזי, אזל זבנה לאיניש אחרינא במאה ועשרין										עב.
רב כהנא:	קנה קמא.										עב.
מתקיף לה רב יעקב מנהר פקוד:	האי זוזי אנסוהו										עב.

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קידמת-פסקה story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	--

עבודה זרה-השוכר את הפועל		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
והלכתא כרב יעקב מנהר פקוד.								■			◇
א"ל כדשיימי בתלתא - אפילו תרי מגו תלתא, כדאמרי בתלתא - עד דאמרי בתלתא, כדשיימי בארבעה - עד דאמרי בארבעה, וכ"ש היכא דא"ל כדאמרי בארבעה.											◇
א"ל: כדשיימי בתלתא, ואתו תלתא ושמיה, וא"ל אידך: ליתו תלתא אחריני דקים להו טפי, אמר רב פפא: דינא הוא דמעבב.	[רב פפא]										◇
ממאי דהני קים להו טפי? דלמא הני קים להו טפי.	מתקיף לה רב הונא בריה דרב - יהושע:							⚡			◇
והלכתא כרב הונא בריה דרב יהושע.								■			◇
נטל את המשפך ומדד לתוך צלוחיתו של עובד כוכבים, וחזר ומדד לתוך צלוחיתו של ישראל, אם יש בו עכבת יין - אסור.											■
המערה מכלי אל כלי, את שעירה ממנו - מותר, ואת שעירה לתוכו - אסור.											■
הנצוק והקטפרס ומשקה טופח - אינו חיבור לא לטומאה ולא לטהרה, האשבורן - חיבור לטומאה ולטהרה.	תנן תתם:										◇
נצוק וקטפרס ומשקה טופח - חיבור לענין יין נסך.	רב הונא:										◇
מנא לך הא?	רב נחמן לרב הונא:							^			
הנצוק והקטפרס ומשקה טופח - אינו חיבור לא לטומאה ולא לטהרה	אילימא מדתנן:							■	!		◇
לטומאה ולטהרה הוא דלא הוי חיבור, הא לענין יין נסך הוי חיבור								■	!		
האשבורן - חיבור לטומאה ולטהרה	אימא סיפא:							■	⚡		◇
לטומאה ולטהרה הוא דהוי חיבור, הא לענין יין נסך לא הוי חיבור								■	⚡		◇
אלא מהא ליכא למשמע מינה.									■		◇
נטל את המשפך ומדד לתוך צלוחיתו של עובד כוכבים, וחזר ומדד לתוך צלוחיתו של ישראל, אם יש בו עכבת יין - אסור	תנן:										◇
הא עכבת יין במאי קא מתסרא? לאו בנצוק ש"מ: נצוק חיבור										⚡	◇
שפחסתו צלוחיתו.	תני ר' חייא:										◇
אבל לא פחסתו צלוחיתו מאי? לא, תפשוט דנצוק אינו חיבור										⚡	
לא, פחסתו צלוחיתו תפשוט לך דאסור, נצוק תיבעי.										!	◇
המערה מכלי לכלי, את שמערה ממנו - מותר	ת"ש:							■	■		◇
הא דביני ביני - אסור								■	■		◇
ש"מ: נצוק חיבור.										■	
אי נצוק חיבור, אפילו דגויה דמנא נמי ליתסר										⚡	◇
הא לא קשיא, דקא מקטיף קטופי.										!	◇
מ"מ נצוק חיבור										■	
ולטעמך, אימא סיפא:										⚡	
את שעירה לתוכו הוא דאסיר	[סיפא]							■	⚡		◇
הא דביני ביני שרי?								■	⚡		◇

OHR SOMAYACH אוהר שומ"ץ
TANENBAUM COLLEGE
www.ohr.edu

עבודה זרה סז. - עג:

disputants-חולקים נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement קשיא-challenge שאלה-question תירוק-answer ראיה-proof
--	---

עבודה זרה-השוכר את הפועל		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
יין נסך שנפל לבור ונפל שם קיתון של מים, רואין את ההיתר כאילו אינו, והשאר מים רבין עליו ומבטלין אותו.	כי אתא רבין אמר רבי יוחנן:										עג.
לא שנו אלא שנפל קיתון של מים תחלה, אבל לא נפל שם קיתון של מים תחלה - מצא מין את מינו וניערור.	כי אתא רב שמואל בר יהודה א"ר יוחנן:										עג.
איכא דמתני לה אמתני:											עג.
יין ביין - כל שהוא	[תנן]										עג.
לא שנו אלא שלא נפל שם קיתון של מים, אבל נפל שם קיתון של מים, רואין את ההיתר כאילו אינו, והשאר מים רבין עליו ומבטלין אותו.	רב שמואל בר יהודה א"ר יוחנן:										עג.
מאי איכא בין לדמתני לה אמתני בין לדמתני לה אדרבין?											עג.
מאן דמתני לה אמתני לא בעי תחלה, ומאן דמתני לה אדרבין בעי תחלה.											עג.
יין נסך שנפל לבור ונפל שם קיתון של מים, אמר חזקיה: הגדילו באיסור. אסור, הגדילו בהיתר - מותר	איתמר: [חזקיה]										עג.
אפי' הגדילו באיסור - מותר.	רבי יוחנן:										עג:
לימא, חזקיה ור' יוחנן בפלוגתא דר"א ורבנן קמפלגי	רבי ירמיה רבי זירא:										עג:
שאר של חולין ושל תרומה שנפלו לתוך העיסה, לא בזה כדי לחמץ ולא בזה כדי לחמץ, ונצטרפו וחמצו - ר"א אומר: אחר אחרון אני בא	דתנן: [רבי אליעזר]										עג:
בין שנפל איסור בתחלה ובין בסוף, אינו אסור עד שיהא בו כדי להחמיץ	חכמים:										עג:
ותסברא?											עג:
לא שנו אלא שקדם וסילק את האיסור, אבל לא קדם וסילק את האיסור - אסור	והאמר אבוי:										עג:
חזקיה דאמר כמאן?											עג:
אלא, הכא בראין קמפלגי:											עג:
לחזקיה לית ליה רואין	[חזקיה]										עג:
לרבי יוחנן אית ליה.	[רבי יוחנן]										עג:
ומי אית ליה לרבי יוחנן רואין?											עג:
שני כוסות, אחד של חולין ואחד של תרומה, ומזגן ועירבן זה בזה, מהו?	והא בעי מיניה ר' אסי מרבי יוחנן:										עג:
ולא פשט ליה	[רבי יוחנן]										עג:
מעיקרא לא פשט ליה, לבסוף פשט ליה.											עג:
ב' כוסות, אחד של חולין ואחד של תרומה, ומזגן ועירבן זה בזה, רואין את ההיתר כאילו אינו, והשאר מים רבין עליו ומבטלין אותו.	איתמר: אמר ר' אסי יוחנן, ואמרי לה א"ר אסי										עג:
זה הכלל: מין במינו - במשהו, שלא במינו - בנותן טעם.											עג:
כל איסורין שבתורה, במינו - במשהו, שלא במינו - בנותן טעם	רב ושמואל דאמרי תרוייהו:										עג:
זה הכלל לאתווי מאי?											עג:
לאתווי כל איסורין שבתורה.											עג:
כל איסורין שבתורה, בין במינו בין שלא במינו - בנותן טעם, חוץ מטבל ויין נסך, במינו - במשהו, ושלא במינו - בנותן טעם	ר' יוחנן ור"ל דאמרי תרוייהו:										עג:
וזה הכלל - לאתווי טבל.											עג:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

עבודה זרה-השוכר את הפועל		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
תניא כוותיה דרב ושמואל, תניא כוותיה דרבי יוחנן ור"ל.								■			◇
תניא כוותיה דרב ושמואל:								■			
כל איסורין שבתורה, במינן - במשהו, שלא במינן - בנותן טעם.	[תניא]							■			◇
תניא כוותיה דר' יוחנן ור"ל:								■			
כל איסורין שבתורה, בין במינן בין שלא במינן - בנותן טעם, חוץ מטבל ויין נסך, במינן - במשהו, שלא במינן - בנותן טעם.	[תניא]							■			◇
בשלמא יין נסך, משום חומרא דעבודת כוכבים, אלא טבל מ"ט?								?			◇
כהתירו כך איסורו								!			◇
חטה אחת פוטרת את הכר'	דאמר שמואל:							■	!		
במה אמרו: טבל אוסר בכל שהוא? במינו, שלא במינו - בנותן טעם.	ותנן נמי הכי:							■	!		